

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาบัตรผู้ป่วยนอกที่มีอาการปวดหลัง márับบริการรักษาในฝ่ายออฟโอดิคัลส์ โรงพยาบาลเลิศสิน ระหว่างปี พ.ศ. 2524 และ 2525 จำนวน 1663 คน มารับการรักษา 2687 ครั้ง

เพื่อวิเคราะห์ว่า ไก้มีการส่งไข้ยา.rักษาอาการปวดหลัง ในลักษณะที่แตกต่างไปจากผู้ป่วยอาการปวดหลังรายทั่วไป (General Case of Low Back Pain) มีความสมเหตุผลทางวิชาการ หรือไม่ ผลที่ได้ปรากฏว่า

1. อัตราความชุกของอาการปวดหลัง คือ 4.2 ต่อ 1,000 ราย

2. ลักษณะพื้นฐานของผู้ป่วยอาการปวดหลัง มี

เพศชาย ต่อ เพศหญิง	= 2 : 3

อายุเฉลี่ย	39.0 ± 13.8 ปี

สถานภาพการสมรส มีภรรยาอยู่	61.9

อาชีพกรรมกร รับจ้าง สูงจ้าง มากที่สุดคือร้อยละ 34.9 รองลงไปตามลำดับได้แก่ ทำงานบ้าน แม่บ้าน พอบ้าน ร้อยละ 24.5 ข้าราชการ นักบริหารรัฐ-วิสาหกิจ ร้อยละ 14.1 ค้าขาย ร้อยละ 10.9 ทำนา ทำสวน ทำไร่ ร้อยละ 6.0 นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 5.9 สมมະเพศ ร้อยละ 2.2 ข้าราชการบำนาญ ร้อยละ 0.2

ที่อยู่ปัจจุบันของผู้ป่วย อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด กิตเป็น

ร้อยละ 72.9

3. การวินิจฉัยเบื้องต้นของแพทช์ มาที่สูคีคือ backpain, low back pain ในระบบสาเหตุคิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงไปตามลำดับได้แก่ artiritis ร้อยละ 9.3 Miscellaneous เช่น ปวดกล้ามเนื้อไม่ทราบสาเหตุ เอ็นอักเสบ ถุงน้ำอักเสบ คิดเป็นร้อยละ 5.5 Congenital ร้อยละ 4.5 Postural back pain ร้อยละ 4.4 Trauma ร้อยละ 1.6 Metabolic ร้อยละ 1.0

มีการถ่ายภาพรังสีประกอบการวินิจฉัยคิดเป็นร้อยละ 32.1

4. ลักษณะการสั่งใช้ สำหรับผู้ป่วยอาการปวดหลังมีการสั่งใช้ยารวมกันมากกว่าหนึ่งกลุ่ม ร้อยละ 91.99 คือเป็นกลุ่มยาลดการอักเสบรวมกับกลุ่มยาแรงดับอาการปวดและ/หรือ กลุ่มยาคลายกล้ามเนื้อ ที่พบมากคือการสั่งใช้ยาลดการอักเสบรวมกับยากลุ่มระงับอาการปวด คิดเป็นร้อยละ 14.6 ชนิดของยาแต่ละกลุ่มที่ใช้มาก ในกลุ่มยาลดการอักเสบ กลุ่มยาแรงดับอาการปวด กลุ่มยาคลายกล้ามเนื้อ และกลุ่มยาที่มีฤทธิ์สูงบジตประสาทและมีฤทธิ์อ่อนในการคลายกล้ามเนื้อ ได้แก่ Indomethacin, Paracetamol, Alaxan และ Diazepam ตามลำดับ

การสั่งใช้ยากลุ่มเดียวพบร้อยละ 7.07 เช่น ใช้ยากลุ่มลดการอักเสบ, ยากลุ่มระงับอาการปวด, ยากลุ่มคลายกล้ามเนื้อ, ยากลุ่มสูงบジตประสาท เพียงกลุ่มเดียวใน การรักษาอาการปวดหลัง

มีการสั่งยาที่ไม่มีฤทธิ์โดยตรงต่ออาการปวดหลัง เช่น วิตามิน และการสั่งการรักษาอื่นที่ไม่ใช้ยา เช่น กายภาพบำบัด พบร้อยละ 0.94

ราคาน้ำที่สั่งรักษาอาการปวดหลังค้างกลาง คิดจากราคาขายยาของโรงพยาบาล เป็นมูลค่าเฉลี่ยต่อคน 10 7.6 $\pm$ 83.6 บาทต่อครั้ง หรือ 10.1 $\pm$ 6.8 บาทต่อวัน

5. ลักษณะการสั่งยา ได้แก่ชนิด ปริมาณ ตลอดจนระยะเวลาการสั่งใช้ยา เมื่อคิดเห็นกับเกณฑ์การสั่งยาикаว่าการปวดหลังรายทั่วไป (General Case) โดยใช้มาตรฐานสากลของ Condon, R.H. 1980 และแนวทางปฏิบัติของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางออร์โธปีดิกส์ ในประเทศไทยนิยมใช้กัน พนิจการสั่งใช้ยาของแพทย์ในฝ่ายออร์โธปีดิกส์โรงพยาบาลเลิดสิน ส่วนมากมีความสมเหตุทางวิชาการ มีการสั่งใช้ยามากกว่ามาตรฐานทั้งสองดังกล่าว เพียงร้อยละประมาณ 2.79 ก็อ มีการสั่งใช้ยากลุ่มจำเป็นมากกว่า 1 ชนิด ซึ่งมากกว่า มาตรฐานดังกล่าว โดยสั่งใช้ยาลดการอักเสบมีถึงร้อยละ 73.3 ของกลุ่มยาที่เกินมาตรฐาน ทำให้ผู้ป่วยต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเป็นมูลค่าเฉลี่ยต่อคน 77.4 ± 55.2 บาทต่อครั้ง หรือ 5.4 ± 2.9 บาทต่อวัน และเป็นมูลค่าเฉลี่ย 2901 บาทต่อปี

ผลการศึกษานี้ เป็นการศึกษาจากบัตรผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลเลิดสินเพียงแห่งเดียว และเป็นการสั่งใช้ยาโดยแพทย์ในการรักษาลักษณะสั่งใช้ภายในเวลาเพียง 2 ปี มีการสั่งใช้รักษากาอาการปวดหลัง ในผู้ป่วยกรณีทั่วไปมากกว่ามาตรฐานการสั่งใช้ยาเพียงร้อยละ 2.79 ก็ตาม อาจประเมินต่อไปถึงสภาวะการสั่งใช้ยาในภาครักษาลักษณะทั้งหมด เมื่อนำมารวมรวมจากหลาย ๆ แห่งในประเทศไทยและเป็นเวลานานปี ย่อมทำให้มีการสูญเสียเศรษฐกิจของประเทศอย่างแน่นอน ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้ป่วยมากที่สุดทั้งในแง่เศรษฐกิจและสุขภาพอนามัย

งานวิจัยนี้เป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับการบทวนการใช้ยาикаว่าการปวดหลังของโรงพยาบาลเลิดสิน ก็พอจะทราบได้ว่ามีการสูญเสียค่ายามากกว่าที่ควรอย่างแน่นอน ถ้าไม่มีการบทวนการใช้ยาทุกชนิดและทุกโรคในโรงพยาบาลก็จะทำให้ขาดมูลของการสูญเสียที่สมบูรณ์ขึ้น ซึ่งเป็นงานที่ควรได้รับการสนับสนุนให้กับแพทย์ต่อไป โดยได้รับความร่วมมือจากกลุ่มนักคลุทุกฝ่ายที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสั่งใช้ยาของโรงพยาบาล เช่น

1. การบันทึกประวัติผู้ป่วยที่ครบถ้วนสมบูรณ์ตามแบบฟอร์ม
2. การบันทึกประวัติให้ละเอียดตามสมควร เพื่อให้ผู้ศึกษาได้ใช้ประกอบในการพิจารณาความเหมาะสมในการสั่งใช้ยา
3. การระบุสาเหตุของการปวดหลังในการวินิจฉัยเบื้องต้น เพื่อให้ผู้ศึกษาสามารถจำแนกกลุ่มต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุของการปวดหลังได้

4. กรณีที่สั่งใช้ยาหรือในการรักษาอื่น เช่น ให้ความคิดเห็น ยานุภูมิชีวนะ ยา.rักษาภัยโรค ออกกำลังกาย ไอส์ brace อย่างเดียวกรณีการบันทึกอาการไว้ให้ด้วยเจนรวมมีความสัมพันธ์กับอาการปวดหลังของผู้ป่วยด้วย

การสั่งใช้ยา.rักษาอาการปวดหลังที่เหมาะสมสมควร มีรูปแบบดังนี้

1. เลือกกลุ่มยาที่เหมาะสมสมกับโรค
2. เลือกชนิดยาในกลุ่มที่จำเป็นใช้เพียงชนิดเดียว ก็เพียงพอ
3. ถ้าจำเป็นต้องใช้มากกว่า 1 ชนิดในกลุ่มยาเดียวกันควรจะใช้คนละเวลา
4. ปริมาณยาที่สั่งใช้ควรใช้ในระยะเวลา 5-7 วัน ถ้าอาการไม่ดี改善อาจต้องเปลี่ยนยาใหม่

จึงจะถือว่าเป็นการสั่งใช้ยาที่สมเหตุผล ดังนั้นทุกฝ่ายควรที่จะต้องร่วมมือระดมความรู้ ความคิด เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันเกี่ยวกับการใช้ยาที่เกินความจำเป็นของประเทศให้มีการใช้ยาอย่างประยศ ช่วยให้มีการใช้ข้อตัวยา gastric เนิดแทนข้อการค้าและควรใช้ยาในรายการยาหลักแห่งชาติ (National drug list) และมีการกำหนดวิธีการใช้ยาตามมาตรฐาน (standard treatment) ขึ้นเป็นแนวทางในการรักษาโรค กำเนิดถึงประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการใช้ยาด้วย เพื่อเสริมสร้างสภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนทุกคนในประเทศไทย และบรรลุถึงมาตรฐานการคัดกรองชีพ มาตรฐานสภาวะการมีสุขภาพอนามัยที่ดีในระดับกำหนด